

CHRISTO-

A Soproni Evangélikus
Egyházközség lapja
ingyenes kiadvány

PHOROS

XIX. évfolyam, 3. szám

2012. pünkösd

Túrmezei Erzsébet: Pünkösd után

Pünkösdig hallgattak.
Vártak. Hallgattak.
Szívükben szunnyadt a
húsvéti hír.
Nem mentek vele. Egy
helyben maradtak.
Aztán pünkösd lett, és
ütött az óra.
Zendült a szó: Lélek volt
és erő.

És háromezren állottak
egyetlen prédikációra.
És egyház született.
Ma is megmozdul ezer és
ezer szív
hogyha a szó Lélektől ih-
letett.
Lélektelen mennyit be-
széltünk már mi...
Tanuljunk csendben a Lé-
lekre várni.

Ilyen volt-ilyen lett-mondják a reklámok: és mi azt látjuk, hogy ez ránk nem igaz. Nincsenek éles határvonalak, a döntéseink, hogy mostantól másképpen lesz, csalfa illúziók maradnak. Ha eddig nem szóltunk, tettünk, nem fogunk ezután sem- a megszokás nagy úr. Az idén száz éve született Túrmezei Erzsébet azonban hisz abban, hogy vannak ilyen csodák, van olyan, amikor új születik, amikor határvonal vágja ketté életünket. Pünkösdkor egy ilyen határvonal megszületésére emlékezünk: a visszahúzódó, saját emlékeikből élő kis tanítványi közösség kilép a színre és beszélni kezd, a szavaik nyomán pedig közösség születik. Elindul valami új. Ahogyan elindulhat bennünk is...

Ki vagy?

Igehirdetés a gyülekezet és a Líceum közös Mennybemenetel ünnepi istentiszteletén, 2012. május 17-én. Alapige: Jn 14,1–14.

*Akkor kezdesz el élni,
mikor a Mennyország kapujában
sorban állsz és nem érted,
ki is vagy valójában.
(Intim Torna Illegál)*

0. Ki vagyok én?

KI VAGY TE? KI VAGYOK ÉN?
Mennybemenetel napján ezeket a kérdéseket hadd tegyük fel ma együtt!

A megmosolyogtató nevű Intim Torna Illegál zenekar idézett dalszövege segíthet bennünket ebben. Kik vagyunk? Feltesszük-e ezt a kérdést már most, vagy csak akkor, amikor a Mennyország kapujában sorban állunk, és nem értjük, kik is vagyunk valójában... az meg, hogy ha akkor kezdünk el élni, az talán egy kicsit késő már...

Kicsit késő, mert ha addig nem élünk teljes életet, akkor valamit nagyon elrontottunk.

Mennybemenetel ünnepe számomra mindig az arra való reflektálásnak az ideje, hogy vajon olyan életet élek-e a földön, ami teljes, ami megelégtető. Ami olyan, hogy jó rá visszatekinteni. Jó visszatekinteni – hiszen egy búcsúzásnál vagyunk. Jézus búcsúzik tanítványaitól, befejezi földi szolgálatát. A megfeszítéssel, feltámadással befejezte azt, amiért jött, és még 40 napot övéi között töltött. Aztán most már elindul. Maga mögött hagyva a teljes életet, és vele a számunkra elérhető teljes életet. Erről van szó ma itt. Hogy Valaki úgy hív teljes életre, hogy közben egy programot ajánl. Egy olyan programot, amit 4 részre szeretnék ma osztani: *Otthon – Út – Látvány – Hit*. Jézus mennybemenetelével a teljes élet lehetőségét szeret-

né biztosítani számunkra. Helyet készít nekünk. Hiszen *Akkor kezdesz el élni, mikor a Mennyország kapujában sorban állsz és nem érted, ki is vagy valójában.*

1. Otthon-program

Nézzük akkor ezeket sorban: A helykészítés alapján tehát először egy otthon-program indul. Szinte egy mennyei fészekrakó program! A mennyei hont tekintve nem kérdés, hogy mindannyian fiatalok, családalapítók vagyunk. Mégsem magunknak kell építkeznünk vagy nagy összegekért vásárolnunk, netán bérleti szerződést kötnünk, hanem Jézus elmegy, hogy helyet készítsen – olvastuk az evangéliumban.

Helyet készít nekünk – hangzik el ez az ígéret azután a mondat után, amit a 2010-es évben sokat olvashattunk, hiszen iskolánk kapuja fölé volt kitéve, mint az akkori év igéje: *ne nyugtalankodjék a Ti szívetek, higgyetek Istenben és higgyetek énbennem.*

Elárulom azt is, hogy ez a mondat nekem éppen akkor új értelmet is kapott. Mert hogy éppen annak az évnek a fordulóján búcsúztunk édesapámtól, és az ő temetésén is éppen ez az ige szólt vigasztalásul. Jó tudni, hogy Jézus helyet készített neki és készít nekünk is. Erről szól az otthon-program, kedves Testvéreim. A mennyei otthon-teremtés. Mennybemenetel ünnepén erre van meghívásunk.

Akkor kezdesz el élni, mikor a Mennyország kapujában sorban állsz és nem érted, ki is vagy valójában.

2. Út-program: Tamás

Másodikként egy út-programot ajánl Jézus. Egy lakáshoz hozzájutni nem könnyű itt a földön a mennyeit azonban ajándékba kapjuk, már csak annyi kell, hogy odamenjünk, és birtokba vegyük. De vajon milyen navigációs eszköz fogja megmutatni nekünk az utat? Nem csoda, hogy Tamás értetlenkedik – valljuk meg őszintén, mi is épp olyan értetlenek vagyunk, mint az apostol. Hiszen olyan elveszettnek érezhetjük magunkat, amikor újra és újra kérdezzük, hogy kik is vagyunk valójában.

Milyen útról is beszél itt Jézus? Egy olyan útról, amiN nem egyszerűen járni lehet, hanem amiT élni lehet. Amit élni kell! Ami Ő maga! Itt elég kizárólagosan hangzik az, hogy csak általa juthatunk el az Atyához. Én nem ijedek meg ettől a mondatától, mert Jézussal nagyon jó találkozni. Számomra nagyon hiteles ez az út-program! Nem biztos, hogy mindenkinek rögtön bejön, de nekem, kedves Testvéreim, már bejött! Mert személyesen megtapasztaltam, hogy jó Jézushoz tartozni! Hiszen ezek a vigasztaló szavak az első búcsúbeszédéből mind azt erősítik meg, hogy ő most itt szeretettel búcsúzik valakiktől. Jó őt, mint utat látni, sőt, használni – járni rajta, vele – egyszerűen hozzá tartozni! És hogy hogyan jutunk el hozzá? Hiszem, hogy hozzá, az ő keresztjéhez – a Golgotához – többféle úton, de azt nem spórolhatjuk meg. Azt nem állíthatom, hogy Neked ugyanúgy kell eljutnod, mint nekem, vagy a testvéremnek ugyanúgy, mint a legjobb barátomnak, vagy a feleségemnek, mint a főnökömnek... Nem. Erre nincs recept. A Jézushoz való eljutás többféle lehet. De őt nem kerülhetjük meg.

Azt jó hallani, hogy az Istenhez vezető út nem a Tízparancsolat, nem az aranyszabály, nem szertartások, nem gyülekezeti tagság; az Krisztuson, és egyedül Krisztuson keresztül vezet.

Sőt, ő nemcsak út, hanem igazság és élet is! Ő az igazság, vagyis teológiai értelemben csak az igaz, ami krisztocentrikus, és mindaz, ami róla

szól, ami benne és általa bomlik ki, az az igazságot hordozza. Ő az élet is. Vagyis az egyetlen, aki győzött a halál fölött! És ha látjuk is őt – ez lesz a következő –, akkor ezt is felfogjuk.

Akkor kezdesz el élni, mikor a Mennyeország kapujában sorban állsz és nem érted, ki is vagy valójában.

3. Látvány-program: Fülöp

Ha már megvan a lakás is, az út is, akkor azért jó lenne eldönteni, kérjük-e azt. Jó lenne legalább egy látványterv, egy vázlat róla. Így lép be Fülöp is az értetlenkedők klubjába, amikor Jézustól kéri, hogy mutassa meg az Atyát.

Tudjuk, hogy Fülöp görögös szellem volt. Tudjuk, hogy a görög látni akart, szemlélni, hiszen az intuíció népe volt. Az akkori vallásos szinkretizmusnak központi gondolata volt az Isten meglátása.

De nem lehet megmutatni másképp, csak azon az egyetlen módon, ahogyan odajutni is csak egyetlen úton: *Jézus az Út, Jézus a Látvány is!* Egyetlen mód arra, hogy Istent lássuk, ha Őrá tekintünk – kapja válaszként Fülöp is Jézustól. Lehet, hogy ez frázisnak tűnik sokatok számára, de gondoljátok csak el, mivel azonosítjuk be magunkat rögtön, mint keresztyén iskola. Minden tanteremben van egy kereszt. Az a kereszt, ami látványnak lehet szörnyű, hiszen azon kivégeztek embereket, azon szenvedett

kínhalált Jézus is, ahogyan szépen mondtuk az előbb az apostoli hitvallásban. A látvány, ami segít megismernünk Jézust, és rajta keresztül látni az Atyának azt a hatalmas szeretetét, hogy mit volt képes megtenni értünk. Hogy szeretetből az ő fiát odaadta értünk. Ez jusson eszünkbe mindig, kedves Testvéreim, ha a keresztre nézünk. Ez segíthet önazonosságunk megtalálásban is: *Akkor kezdesz el élni, mikor a Mennysziget kapujában sorban állsz és nem érted, ki is vagy valójában.*

4. Hit-program

Ezen a ponton pedig ráfutunk Jézus utolsó textusbeli témájára: a hit képes arra, hogy birtokba vegye mindazt az ajándékot, amit Jézus elkészít számunkra a mennyben. Ez a hit a záloga annak is, hogy bizalommal fordulhatunk Istenhez, mert a Jézus nevében felcsendülő imádságunk meghallgatásra talál. Rogate, azaz az imádság vásárnapja van mögöttünk, így az imádság

hetében nem is lehetne szebb kapcsolópont Mennybemenetel és az imádság között!

Így ha Mennybemenetel vagy másnéven Áldozócsütörtök ünnepének mai mondanivalóját akarom megfogalmazni, akkor a történelmi részét így adom vissza: áldozócsütörtök, a mennybemenetel napja fordulópontra az üdvtörténetben. Jézus elment, de nem végérvényesen. Ezért én, az ember, felelős helyzetbe kerültem vissza. Abba helyezett Isten ezzel, hogy cselekvő, bizonyosságtevő, felelős szolgálója legyek. Aki részt vehet ebben az Otthont teremtő programban, akinek megadatik az Út-program, aki maga Jézus, aki kapott egy Látvány-programot is, hiszen az ígéret szerint, aki Jézust látja, az Atyát is látja; ill. kaptunk egy Hit-programot is, ami az imádság meghallgatását ígéri, és azt, hogy folyamatosan velünk lesz.

Szerintem ez nem kevés biztatás: *Akkor kezdesz el élni, mikor a Mennysziget kapujában sorban állsz és nem érted, ki is vagy valójában.*

Kívánom, hogy a Mennysziget kapujában való eljutásunkig is éljünk teljes életet, hogy oda is együtt juthassunk be. Ámen.

Mesterházy Balázs

Presbiteri nap

A tavaszi tisztújítás során egyházközségünk megválasztotta új presbitériumát. A tisztségviselők és presbiterek közt többen régóta végzik szolgálatukat, néhányan most kapcsolódtak be ebbe a munkába.

A 2009-es EPOT (Evangélikus Presbiterek Országos Találkozója) fő gondolata volt, hogy presbiterként Isten munkatársai vagyunk, ezt a munkát jó közösségként tudjuk csak végezni.

Ez a cél lebegett szemünk előtt, mikor elhatároztuk, hogy az egymást csak felszínesen ismerő szolgatársakat együttműködő, egymást segítő csoporttá formáljuk.

Ennek első lépéseként (hagyományteremtő céllal) presbiteri csendesnapot szerveztünk. Öröm volt látni, hogy a szervezés is igazi csapatmunka volt, mindenki kivette

a részét. Külön köszönet dr. Gimesi Szabolcs másodfelügyelő úrnak és feleségének a vendéglátásért, és a Mátis családnak az ebédért.

Az interaktív kezdő áhítatot és az azt követő előadást Hegedűs Attila tartotta. Nagy örömünkre dr. Szabó Lajos, az Evangélikus Hittudományi Egyetem rektora elfogadta meghívásunkat és a nap egy részét velünk töltötte. Előadásában hangsúlyozta, hogy a XXI. századi gyülekezetek jövője a kis csoportokban rejlik, napjainkban felértékelődött a személyes kapcsolatok szerepe. Hívó és nem hívó emberek alapvető igénye a valahová tartozás, az élő gyülekezeteknek meg kell találni a hozzájuk vezető utakat. Fontos a „találkozás”, a „befogadás”, a „kísérés” és az „együttműködés”,

ezáltal válhat a gyülekezet a mély spirituális helyszínévé. A mai – alkalmanként a hagyományostól eltérő – útrendszeren kell az embereket a közösségbe és Istenhez vezetni. Előadónk súlyos, elgondolkodtató kérdéseket vetett fel: „Tudunk-e, merünk-e, és akarunk-e ma rákérdezni az élet mélyebb dimenzióira a gyülekezeti élet keretében?” „Igénylik-e azok, akik potenciális alkotói lehetnek egy mai gyülekezetnek, ezt a lelki mélységet?”

A nap további részében könnyedebb, játékos formában folytatódott az együtt gondolkodás a gyülekezeti élet különböző területeiről és az előttünk álló legfontosabb feladatokról.

Célunk, hogy rendszeressé váljanak ezek az alkalmak, hiszen fontos, hogy a presbiterek az elvégzendő feladatok mellett fel is tudjanak tölteni egymás társaságában. Az ilyen alkalmak során könnyebben, más oldalról is megismerhetjük egymást, olyan problémákat és ötleteket is megbe-

szélhetünk, amelyekre a szoros napirendi pontok mellett a presbiteri üléseken nincs lehetőség. Bízom benne, hogy az újonnan megalakult presbitérium nem egyszerűen egyházközségünk vezető testülete lesz, hanem a gyülekezetünkért munkálkodó, lelkeszeinket segítő, élő közösség.

Biczó Balázs

Konfirmándusaink

Ebben az évben magyar nyelven *Ambrus Ágnes, Arora András, Beretzky Ákos, Bóna Krisztina, Böröndi Emília Anna, Frang Gergő, Hegedűs Kende Kristóf, Horváth Laura, Horváth Zsófia, Kalmár Kitti, Kovács Kata Judit, Krutzler Tamás, Lichtl Botond, MacBretschneider Konrád, Mészáros Máté, Németh*

Ferenc Gábor, Németh Márk, Pete Viktória, Pamela, Szabó Alfréd Márton, Szabó Gyula, Kristóf, Széplasz András és Tölle Anna, német nyelven pedig Honti Mátyás András konfirmálódik. Isten áldása kísérje őket egész életükben!

100 éve született Dr. Gimesi Sándor, a gyógyító presbiter

Szolgálatát, amit a gyülekezet életében végzett kapcsolódik hivatásához, orvosi munkájához. Ezt 70. születésnapjára versben próbáltam megfogalmazni „Aki barátunkká lett...” címmel. Ezzel szeretnék most rá emlékezni.

Aki barátunkká lett...

Dr. Gimesi Sándornak 70. születésnapjára

A testvért kapjuk, barátot választunk-
Mondtad nem egyszer mosolyogva,
És Te barátunkká lettél, nem tudva
Hogy ki kit választott és mikor jutottunk
A barátság első lépcsőfokára
Közel egymáshoz, oly korán...

Már tudom: beiktatásom ünnepén
Felajánlottad orvosi tudásodat:
„Csak szóljatok, ha ifjú és vén
Eltéved a fájdalom ösvényén!”
És jöttél, mert a baráti kéz
Nemcsak kiváltható receptet kér,
De baráti szívet is kap.
És ez a mindenkori alap.

Jó veled együtt lenni, mert barátságod
Testvérszívvvel párosul és így is igaz:
Testvért kaptunk, ezt mondja hangod,
Ezt mondja tetted, mely vigasz.
Még akkor is, ha sebeket látsz
És sebeket nyitasz mit más álcáz...

Orvos maradtál egyházadban is.
Látod nemcsak a tagok testi sebet,
Hanem a gyülekezet rákfenéjét,
A bomlasztó bűn káros tényét.
Szeretnél tenni – miközben mások alsza-
nak.
Szeretnél lépni – hol mások megállnak.
Szeretnél riadózni – mert sokan fásultak.
Szeretnél sebet nyitni – mit lepel alá dug-
nak.

Orvos voltál – maradj is az ám!
Aki tudja, hogy gennyes seb nyitásra vár!
Segítsd gyülekezedet a „klinikai halálból”,
Krisztus nyomdokán, míg nem késő,
Mert eljön az óra, mikor az itt élő
Itt meggyógyult sebbel állhat meg ott!
Ölel így nyitott szívvel ifjabb barátod!
Adja Isten, hogy még soká, és majd amott!

Szimon János

Jól vigyázzatok tehát, hogyan éltek!

Küldetésünk Isten családjában

Egyházkerületi missziói napot tartottak május 19-én Tatabányán, melynek ez volt vezérmotívuma. A nap folyamán az áhítatok, beszélgetések témája a család, Isten családja, és a mi személyes feladatunk ebben a családban.

A nyitó áhítatot Szemerei János püspök tartotta *Isten szeretett gyermekei – az egyház, mint család* címmel. Ezután Levente Péter és Döbrentei Ildikó – Mesterházy Balázs, a Líceum iskolalelkésze segítségével – „lelkiderű-gyakorlatot”, megindító beszélgetést folytatott családjáról, Istennel való kapcsolatokról, ami vezette és segítette őket

életük minden nehézsége és súlyos csapások közepette, gyermekeik elvesztésekor is. Istenbe vetett bizodalomuk és derűjük például szolgálhat mindannyiunk számára. Tematikus csoportokban való beszélgetésekre is sor került, ahol megvitathattuk, mi a helyünk, feladatunk a családban nagyapaként, nagyanyaként, apaként, anyaként, gyermekként, illetve kereszt-szülőként, vagy különleges élethelyzetben elváltként, egyedülállóként, illetve gyülekezetünkben, mint tágabb családuknak presbiterként, vezetőként.

Biczóné Pityer Gabriella: Kovács László lelkész úr presbitereknek tartott csoportbeszélgetést. Hangsúlyozta, hogy bár jogilag a gyülekezet választja presbitereit, igazából Isten rendeli őket a feladatra. A presbiternek gyakran fel kell tenni a kérdést: Miért vagyok ott, mik az indítékaim? A feladatot „Istentől kapott dinamikával”, a Lélek erejével kell végezni. Csak ez után következhet a második kérdés: Mi a dolgom, feladatom? Gyógyszertári hasonlattal élve: feladatok, külsőségek a tableta hordozóanyaga, a lelki tartalom pedig a hatóanyag. Bár a hordozóanyag általában több, mint maga a hatóanyag, mégis a hatóanyag a lényeg. Végül a konfirmáció jelentését boncolgattuk: nem elég egyszer konfirmálkodni, azaz megerősíteni magunkat a hitben, hanem újra és újra meg kell tennünk.

Tölle Katalin: A Gyarmati István sárvári lelkész által vezetett presbiteri beszélgetőkörben megoszthattuk tapasztalatainkat a gyülekezetépítésről, arról, hogy az istentiszteletken hogyan fogadjuk a gyülekezetbe betérő új tagokat, látogatókat, és milyen együttlétekre kínálunk alkalmat az istentiszteleten kívül. Többen megfogalmazták, hogy az egyházban az örömet kell megjeleníteni, azt evangélium jó hírét úgy kell közvetíteni az emberek számára, hogy Isten szeretetének örömteli érzését a gyülekezetben – akár egy nagy családban – közösen élhessék meg. Erre jó alkalmat kínálnak a szeretetvendégségek, a „protestáns szabadegyetemet”, előadásokat, koncerteket követő beszélgetős együttléteket, de akár a baba-mama körök vagy a faragó-kör, kézműves kör is. Megismerhettük az egyes gyülekezetek szokásait, hagyományait is, felhívták azonban figyelmünket arra: mindig az adott közösség igényeihez kell ezeket az alkalmakat igazítani, ami jól működhet egyik helyen, érdektelenébe vagy ellenállásba ütközhet máshol; nekünk, presbitereknek az is feladatunk, hogy megtaláljuk a megfelelő formákat testvéreink megszólítására, és kicsiny vagy jelentős munkával (a gyülekezeti honlap szerkesztésével, vagy éppen templom-építéssel, mint a sárszentmiklósi férfiak),

Krisztushoz való közeledésüket szolgáljuk, az örömhírt terjesszük.

Várfalvi Erzsébet: Egyik nagyszülői beszélgetőkör vezetőjeként jó volt együtt gondolkodni arról, hogy magyammának lenni „más állapot”, a nagymamák a gyermeknevelés összes örömét élvezhetik, a szülőkre nehezedő felelősség nélkül. A nagyszülői szerep újjá építi a személyiséget. A szülővé vált gyermekeknek lelki és fizikai támaszt jelent, a mindig segítségül hívható erőt, készenlétet, azt a biztonságot, hogy mindig számíthat szüleire. A nagyszülőnek pedig új energiákat megmozgató új helyzetet, új célokat, új örömforrásokat. Ahány nagymama és unoka, annyi lehetőség a szülők segítségére és a gyerekek életének, lelkének, szellemének gazdagítására, és a magunk boldogságára. Nem kerültük el a kényeztetés és az esetleges konfliktusok kérdését sem, úgy láttuk, ha a család jól működik, ha a szeretet a kötőanyag, a nagymamaság is jól működik. Szó esett a családi múltat legjobban ismerő és hagyományokat leginkább átadó dédszülőkről is, akiknek már a léte is külön ajándék! Akik – ha már erejük fogyóban – imádságukkal segítik mindannyiunkat, s lehetőséget adnak arra, hogy általuk mutassuk meg gyermekeinknek, hogyan szeressük legidősebb családtagjainkat. Kis családjunkat Isten oltalmába ajánlva tettünk képzeletbeli vesszőt a korlátozott időben folyó beszélgetésünk végére.

Amíg a felnőttek beszélgetéseken vettek részt, a legkisebbek a játszóházat élvezhették, valamint *Levente Péter* Kacagókoncertjén játszhattak együtt – bár, ahogy felhívták ráfigyelmünket, ezt 3-103

éves korig ajánlják... – illetve tapsolhattak önfeláldozóan *Habók János* bűvészműtáncműveinek.

Ebéd után került sor az egyházkerületi aktuális ügyekre: bemutatkoztak a felügyelő-jelöltek. *Kissné Kárász Rózsa* elmondta, hogy életében vezérelvnek tartja a gyermekkorában gyakran hallott mondatot: *Krisztus szeret téged*. Felügyelő-jelöltként fontos számára, hogy a püspökkel *együtt, közös felelősséggel* kell vezetnie a rábízottakat. *Mészáros Tamás* otthonának Csákvárt, az ottani kisgyülekezetet tartja. Felügyelőként az elnöktárssal vállalva a vezetést, ha kell, az ellenőrzést szeretné ellátni, s a *tapsztat-cserék* folyamatos szervezését tervez. Szeretné, ha a *társadalmi problémákra* markánsabban reagálna a dunántúli evangélikusság. *Végh Szabolcs* tizenkilenc évesen lett először presbiter, rendszeres szervezője a *Szélrózsa* találkozónak. Felügyelőként a lelkesi szolgálat erősítését és támogatását tartja fontosnak, ehhez kell biztosítani a háttérrel anyagi és lelki értelemben is. Vezérelve: *Hagyd az Úrra utadat, bízzál benne, Ő munkálkodik*.

A bemutatkozás után *Szeverényi János* országos missziói lelkész evangelizációját hallhattuk. Arra helyezte a hangsúlyt, hogy nekünk, keresztyén embereknek mindenkor az Ige legyen az iránytű, az igazságot nem relativizálhatjuk el, nem rejthetjük el kényelmetlenségéből, vagy a korszelleméből fakadó nyomásnak engedve. Világunk, akárcsak a száz éve elsüllyedt Titanic, ezen az úton, melyen az emberiség ma halad, a pusztulás felé megy. De csak az Úr tudhatja, hogy ez mikor következik be. Nekünk pedig választanunk kell, hogy a süllyedő hajón depresszióba süllyedve jajveszékelünk-e, embertársunkat kitaszítjuk-e a mentőcsónakból, vagy mint a zenekar, zengjük-e hittel: *„Hadd menjek, Istenem, mindig feléd”*.

A megrázó, lelkiismeretünket ébresztő prédikáció után derűs zárásként a missziói napon a Bolyki Brothers adott hangulatos koncertet.

Dr. Tölle Katalin

Bad Wimpfeni vendégeink

Néha összesűrűsödik a naptár – van, amikor annyi programunk, találkozásunk van, hogy a végén hitetlenkedve rázzuk a fejünket: ez csak két napja volt? Hisz’ azóta egy hétnyi élményben volt részünk!

Úgy hiszem, ilyen volt a pünkösd előtti utolsó hétvége is: csütörtök délután konfirmációs vizsga, szombaton egyházkerületi missziói nap, vasárnap megemlékezés az

1946-os kitelepítésről – és ami ezek fölött történt velünk: a bad wimpfeni testvérgyülekezet kis csoportját láttuk vendégül ebben a három napban.

Vendégeink csütörtök este érkeztek, majd egy rövid köszöntés után szállásadó gazdáik hazakísérték őket pihenni, hiszen lehetett tudni, „nehéz” napok elé néznek. (Különösen is aktív volt ez a néhány nap az ifjúság számára, akik közös szálláson, a Hunyadi-iskolában aludtak – és tapasztalatom szerint ezeknek a kirándulásoknak az ifjúság számára nem lényegi programja az alvás...) Pénteken délelőtti városnézést a Károly-kilátó meglátogatása koronázta meg. Ebéd után szabadidő volt, hogy aztán este együtt tudjunk menni a *Bruckner-család* Buschenshankjába, ahol a soproni borokkal és ételekkel ismerkedhettek a vendégek.

Szombat délelőtt egy közös beszélgetéssel kezdődött a program, majd a vendégek

kísérőikkel buszra szálltak, hogy megismerkedjenek a Fertő-tó környékével: hajókázás Fertőrákoson, ebéd Fertőbozon, majd délután a fertői kastély várta bad wimpfeni barátainkat. Este a gyülekezeti teremben a vacsora előtt „Bunter Abend”, tarka est keretében énekeltek, szavaltak egymásnak a két gyülekezet tagjai.

Vasárnap 8.40-kor kezdődött a program a kitelepítési emlékmű előtti ünnepséggel. Utána a kissé későn kezdődött német istentiszteleten vehettek részt vendégeink, amelyen *dr. Heidi Buch*, a testvérgyülekezet lelkesítője hirdette Isten igéjét. A 10 óras magyar istentiszteletet is meglátogatták,

köszöntéssel, énekkel és apró ajándékkal kedveskedtek nekünk, majd búcsút intve indultak haza.

Hegedűs Attila

Női kör

„Ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben, ott vagyok közöttük” – ígéri Jézus. Január végén *Joóbné Dobai Krisztina*, *Biczóné Pityer Gabriella* és *Mátisné Schlögl Patricia* kezdeményezésére alakult az a jelenleg kb. 20 tagból álló női kör, mellyel legutóbb a szemet gyönyörködtető és erőnlétünket edző Fraknó-túrán is részt vettünk. Havi rendszerességgel jövünk össze szombatonként az ifjúsági teremben közös áhítatra és együttlétre. Alkalmainkon *Frühwirthné Payrits Marianna* klinikai szakpszichológus tart előadást és vezeti beszélgetéseinket különböző fontos témákról, mint a párkapcsolat, gyermeknevelés, az életünkre szüntelenül ható stresszhelyzetek megfelelő kezelése, az erőforrásaink tudatos keresése.

Valóban jó együtt lennünk, jó érzés a nagy gyülekezeten belül egy kisebb közösséghez tartozni, rajta keresztül havonta feltöltődni, a beszélgetéseink alatt nem csak egymást, de saját magunkat is jobban megismerni, együtt imádkozva, énekelve életünk Urához közelebb jutni! Jó megtapasztalni, hogy nőként különböző élethelyzetekben, hasonló problémákkal nézünk szembe, örömeinket, feltöltődési lehetőségeinket meg tudjuk

osztani egymással és hitéletünk gyakorlásában is segítséget ad az építő együttgondolkodás.

Következő találkozásunkra június 2-án 19 órától kerül majd sor, amikor többek közt William Paul Young felkavaró, megrázó és továbbgondolkodásra készítő könyvéről, *A Viskóról* fogunk beszélgetni. Hálás vagyok az Úristennek ezért az alakuló közösségért, és kívánom, hogy valamennyiünk számára váljon áldássá az egész nagy gyülekezetben is!

Gerhát Orsolya

Nőslénykör – férfisátor mintára

Magyarországon Zöldy Pál volt az, aki 1998-ban hirtelen úgy találta, hogy nem tud mit átadni a fiának, aki akkor lett tizennyolc éves. Nincs apai, férfiúi „trónja”. Ekkor hívta életre az úgynevezett *Férfisátrat*, ami arról szól, hogy miért és hogyan kellene beavatnunk fiainkat, ill. legyen egy hely, ahol lehet szó munkáról, nőkről (anyáinkról és feleségeinkről), apáinkról és „apasebeinkről”, a virtusról, és így tovább. Ez jelezte, hogy közösségeinkben igény van arra, hogy neki, illetve családban elfoglalt szerepeink szerint is szerveződjenek csoportok, akik közös életfeladatok mentén tudják segíteni, bátorítani egymást.

Az elmúlt években több gyülekezetben indult el úgynevezett férfikör nem feltétlenül direktben a fenti (társadalomba való beavatást segítő) motivációval, de valami hasonló célmeghatározással. Kora tavasz óta Sopronban is minden hónap első hétfőjén találkozik egy kis csapat az ifiteremben. Vannak köztünk kisgyerekes, nagygyerekes édesapák, és olyanok is, akik még a családalapítás előtt állnak, de mindenképpen összeköt bennünket valami közös. Azon túl természetesen, hogy az evangélikus gyülekezethez tartozva megéljük hi-

tünket a hétköznapiakban és ünnepeinken, különösen mostani életfeladataink határozzák meg beszélgetéseink menetét.

Így beszéltünk már a tanítványságról, prioritásainkról, feltöltő-helyeinkről. Beszélgettünk szeretett családjainkról is természetesen, illetve leginkább arról, hogyan éljük meg a hozzájuk (és rajtuk keresztül – vagy éppen velük együtt – Istenhez) való viszonyainkat.

Jó tudni, hogy legtöbbünk felesége pedig egy hasonló asszony-körben találkozik havonta egyszer, hogy így is erősödjenek szerepeink, és minél többet tudjunk „bevinni” saját életterünkbe. Fontos, hogy a család ne csak egy olyan rendszer legyen, amiből mindig erőt tudok felvenni, mert ha az ott felvett erőt folyamatosan máshova teszem be, akkor egy idő után éppen az fog kiürülni. Hát ezt megelőzendő hoztuk létre ezt a kört is.

Itt szívesen kiterjesztem a meghívást azok felé is, akik úgy gondolják, hogy „hasonló cipőben” járnak, ill. hasonló életfeladatokkal küzdenek. A következő találkozó (június 4. 20.00 a Templom u. 12. ifiteremben) előtt megköszönök egy érdeklődő e-mail-t a csatlakozni kívánóktól.

Mesterházy Balázs
balazs.mesterhazy@gmail.com

Távirati jelentések néhány megtartott programunkról (2012. húsvét – pünkösd)

Április 8-án, Húsvétvasárnap hajnali istentiszteletet tartottunk gyülekezeti reggelivel.

Az ünnepen 10.00-kor a Kossuth Rádió által közvetített rádiós istentisztelet volt templomunkból, amelyen ígét Hegedűs Attila igazgató lelkészünk hirdetett.

Április 9-én, Húsvéthétfőn a vasárnapi rend szerint tartottuk istentiszteleteinket.

Április 10-én nagytermünkben tartottuk a Luther Szövetségi ülést, amelyen színes előadást tartott a perselyládánkról dr. Do-

monkos Ottó nyugalmazott múzeumigazgató.

Április 11-én a Líceum tartott húsvéti istentiszteletet a templomunkban.

Április 11-én az LMK – egyházmegyei lelkészgyűlés Harkán volt.

Április 11-12-én volt óvodánkban a beíratás. Örömmel jelenthetjük, hogy óvodánkban összesen 64 gyermeket kívántak beíratni, amelyből 27 gyermeket tudtunk felvenni.

Április 13–15-én idei konfirmandusaink egy közös hétvégét töltöttek el Révfülöpön, az Evangélikus Oktatási Központban.

Április 14-én Farádon tartotta a cikluszáró ülést az egyházmegyei presbitérium és közgyűlés – utóbbin egyházközségi küldöttségünk részvételével.

Április 15-én 10.00-i istentiszteletünkön köszöntöttük immár hagyományosan a 25 és 50 éve konfirmálkodott jubiláló testvéreinket.

Április 16-tól a böjti sorozat után ismét magyar bibliaórákat tartottunk teológiatörténeti témában a Szeretetotthonunkban.

Április 18-án, a Műemlékvédelmi Napon templomunkban és templomtoronyunkban tettek látogatást városunk idegenvezetői.

Április 21-én délelőtt gyülekezeti termünkben tartotta egyházmegyénk a ciklusindító alakuló közgyűlést, amelyen több egyházközségi tagunk is fontos egyházmegyei tisztekre választatott meg: az egyházmegyei ifjúsági felelős Mesterházy Balázs iskolalelkész lett, az egyházmegyei gyűjteményi felelős dr. Krisch András, az egyházmegyei számvevőszéki elnök Hajnal Jánosné, az egyházkerületi közgyűlésbe egyházmegyei küldött Hubert Pál, ugyanide póttagként Hegedűs Attila igazgató lelkészünk, zsinati második póttagként dr. Gimesi Szabolcs egyházmegyei felügyelő és Gabnai Sándor esperes.

Aznap 11.00-tól került sor az egyházmegyei közgyűlésen megválasztott egyházmegyei tisztségviselő és a gyülekezeti presbitériumok által megválasztott régi-új egyházmegyei elnökség beiktatására. Igét hirdetett: Szemerei János püspök. Az istentisztelet után ünnepi ebédet tartottunk a nagyteremben.

Aznap 16.00-kor az egyházkerületi közgyűlés is nagytermünkben ülésezett.

Ugyancsak aznap tartották meg nagy létszámmal és sikerrel a Hunyadiban a hagyományos Szent György napot.

Azokban a napokban immár hagyományosan a Hunyadi Iskola vendégei voltak az ansbachi testvériskola küldöttei.

Április 22-én este filmklubot tartottunk.

Április 23-án a Pannónia Med Hotelben az egész munkaév alatt zajló bibliai szabadegyetemi sorozat keretében Gabnai Sándor esperes tartotta az előadást „Ábrahám hitpróbája” címmel.

Az április 27–30 között megrendezett Életfonal Táborban több gyermekünk is részt vett egyházközségünkben.

Április 27–28-án nagytermünkben tartotta szakmai napjait a bécsi egyetem evangélikus hittudományi kara.

Április 28-án új presbitereinknek és tisztségviselőinknek tartottunk jó hangulatú csendesnapot dr. Gimesi Szabolcs egyházmegyei felügyelő, egyházközségi másodfelügyelő úréknál a Töpler utcában.

Május 2-án Bükön volt LMK – egyházmegyei lelkészi munkaközösségi ülés.

Május 3-án templomunkban tartotta a Líceum a ballagó diákok istentiszteletét.

Május 5-én pedig lezajlottak a középiskoláink ballagási ünnepei is: 10.00-kor a Líceumé a Deák-kútnál, 11.00-kor pedig a templomban az Eötvösé.

Sajnos, a május 6-ára hirdetett Dolhai Attila, Peller Anna Anyák-napi koncertet a menedzsment utolsó pillanatban lemondta – így az sokak nagy sajnálatára nem került megrendezésre.

Május 4-én igazgatótanácsi ülés volt a Szeretetotthonban.

Május 6-án, Cantate vasárnapján gyülekezeti kórusunk képviselte az egyházmegyénket a hegyeshalmi egyházkerületi kórustalálkozón.

A május 6-i német istentiszteleten került bemutatásra az idei német konfirmandus, másnap pedig a konfirmációs óráján sikeres vizsgát is tett.

Május 7-én lakógyűlés volt a Szeretetotthonban.

Május 8-án a Luther Szövetségi ülésen előadást tartott Hegedűs Attila igazgató lelkész a Harry Potter könyvekről.

Május 11-én és 12-én a Handler aulájában a Hunyadi gyerek-színjátszóköre sikerrel adta elő Macskacicó mesejáték 2. részét.

Május 11–12-én ülésezett a zsinat Gyöngyösön.

Május 12-én német gyereknapot tartottunk a nagyteremben „Muzsika a Bibliában” címmel.

Május 12-én Fraknóról indult a szokásos Madarak és Fák Napi gyalogtúra számos egyháztagunk részvételével, amelynek a kezdetén Gabnai Sándor esperes tartott áhítatot a Rozália-kápolnánál.

Május 14-én a Mentőállomáson egy új mentőautó átadására került sor ökumenikus áldóalkalom keretében – egyházunk részéről Gabnai Sándor esperes áldásával.

Május 15-én presbiteri ülést tartottunk a nagyteremben.

Május 17-én, Mennybemenetel ünnepén a vasárnapi rend szerint tartottunk a magyar istentiszteleteinket; 17.00-kor volt a német istentisztelet a templomban, vele egy időben pedig a magyar konfirmációs vizsga zajlott le a nagyteremben.

Május 17–20 között vendégeskedett nálunk a bad wimpfeni testvérgyülekezetünk busznyai delegációja. Köszönettel tartozunk a szállást adó családoknak és a színes program szervezőinek!

Május 19-én egyházkerületi missziói nap volt a tatabányai sportcsarnokban,

amelyre busznyai gyülekezeti delegációval utaztunk.

A nap során délelőtt egyházkerületi rendkívüli közgyűlésre is sor került az egyházkerületi felügyelő-választás ügyében.

Május 20-án 8.45-kor a német nemzeti-egyházi önkormányzattal közösen kitelepítési megemlékezést tartottunk, ami a 9.00-i német istentiszteletünkön folytatódott. Német testvérgyülekezeti vendégeink mind a 9.00 német, mind a 10.00-i magyar istentiszteletünkön részt vettek a szolgálatukkal. Az ünnepi alkalmon pedig dr. Heidi Buch lelkész szolgált igehirdetéssel.

Május 20-án 15.00-tól templomtakarítás volt – készülve a konfirmációra.

Május 21-én zártuk a munkaévi bibliárai sorozatunkat.

Május 22-én kihelyezett vezetőségi ülésen köszöntöttük a jubileumi születésnapos gyülekezeti tisztségviselőinket.

Május 26-án a hagyományos ökumenikus kirándulás volt a Hohe Wand-ra: a helyen természetesen három-felekezeti áhítattal, amelyen minket Hegedűs Attila igazgató lelkész képviselt.

Összeállította: Gabnai Sándor lelkész, esperes

Wie aus Zweifel Glauben wird

Noch eben waren sich die Jünger mit Blick auf Jesus ganz gewiss: „Der Herr ist wahrhaftig auferstanden” (Lk 24,34). In Vers 34 des Schlusskapitels im Lukasevangelium können wir dieses Bekenntnis lesen. Es ist von der Freude über Jesu Auferstehung geprägt. Aber nur drei Verse weiter sieht die Situation ganz anders aus. Da meinen die Jünger mit Blick auf Jesus, „sie sähen einen Geist” (Lk 24,37). Also: die Auferstehung sei vielleicht gar nicht real, sei vielleicht eine Trugvorstellung. Schön bringt der Evangelist Lukas innerhalb von vier Versen zum Ausdruck, wie nahe Glaube und Zweifel beieinander liegen können. Jemand hat einmal gesagt, der Zweifel sei die Schwester des Glaubens.

Doch interessant: die Jünger zweifeln nicht, weil irgendetwas Schlimmes und

Schreckliches passiert ist, das ihren Glauben auf eine Probe, eine harte Probe stellt. Meistens sind es ja kleine oder große Katastrophen im Leben von Menschen und der Welt, die den Glauben an Gott, an Jesus, an die Macht Gottes erschüttern. Da in der Erzählung des Lukasevangeliums zweifeln die Jünger, weil das Beste, das Schönste, das Größtmögliche passiert ist: Gott hat den Tod zerschlagen und Jesus auferweckt, und nun tritt Jesus als Lebendiger „mitten unter sie und sprach zu ihnen: Friede sei mit euch!” (Lk 24,36) Unglaublich! Oder? Was ist, wenn das Unglaubliche doch wahr und real ist?

In der deutschen Sprache gibt es die Redewendung „Etwas ist zu schön, um wahr zu sein”. Sie bringt zum Ausdruck, dass man an etwas nicht glauben kann,

weil es zu schön, zu gut, zu großartig ist. Eigentlich wünschen wir Menschen uns in allen Situationen das Beste; wir erhoffen und ersehnen es uns. Aber wenn es eintritt, kann man sein Glück möglicherweise gar nicht glauben; es ist nicht zu fassen. Man ist hin und her gerissen: Ist das große, Freude auslösende Ereignis geschehen und Realität, die bleibt, oder nur ein Traum, der schnell verweht? In so einer Situation stecken offensichtlich auch die Jünger. Natürlich, es wäre „Super“, „Klasse“, „Spitze“, wenn Jesus Leiden, Schmerzen, Tod überwunden hat und lebt. Doch ist das nicht zu schön, um wahr zu sein? Die Jünger erschrecken und zweifeln angesichts des Bestmöglichen. Sie trauen der Erfüllung ihrer eigenen Hoffnung und Sehnsucht nicht, die sie mit allen Menschen teilen. Denn jeder Mensch hofft und sehnt sich danach, dass der Frieden siegt über Streit und Krieg, die Liebe über den Hass, Heilung über Leiden, Leben über Tod. Alle, die nicht mehr an die Erfüllung ihrer eigenen Sehnsucht auf Gutwerdung des Lebens glauben, an die Erfüllung ihres eigenen Herzenswunsches, dass Leben und Liebe siegen, fragt Jesus: „Was seid ihr so erschrocken, und warum kommen solche Gedanken“, nämlich Zweifelsgedanken, „in euer Herz?“ (Lk 24,38) Der auferstandene, lebendige Jesus ist Gottes Bestätigung, Gottes Siegel, dass unsere Sehnsucht auf Gutwerdung des Lebens kein Gespenst,

kein leerer Traum ist; vielmehr die Erfüllung der Sehnsucht hat in Jesu Auferweckung ihren Anfang genommen und läuft auf umfassende ewige Vollendung zu.

Mit Jesus verbundene Menschen kann man darum mit Recht Optimisten nennen. Das lateinische Grundwort „optimus“ heißt übersetzt „das Beste“. Auf Gottes Geschichte in Jesus schauende Menschen hoffen, erwarten das Beste für Zeit und Ewigkeit. Und sie probieren auch, das Beste zu sagen und zu tun, damit das Leben schon auf Erden blühe, möglichst gut werde.

Kein Pfarrer, kein Religionslehrer, kein Mensch kann Glauben machen. Aber es geschieht immer wieder: Wenn Menschen von Gott und von Gottes Geschichte mit Jesus erzählen, dann wird Jesus als Auferstandener auch lebendig in uns, gewinnt Gestalt in unserem Leben, formt, prägt und bewegt unser Leben. Unser Herz wird erobert von der großen Liebes-, Rettungs-, Lebensgeschichte, die der befreiende Gott Israels in Jesus schreibt, weiterschreibt allen Menschen und der ganzen Welt zugute. Gott vertreibt Zweifel und schafft Glauben durch seinen Geist. Immer wieder neu werden Menschen spüren, erkennen, genießen, was der auf erstandene Jesus, der im heiligen Geist weiterhin befreiend, heilschaffend in Aktion ist, zusagt: „Friede sei mit euch!“ Alles verwandelt sich zum Guten, schließlich wird alles gut, bestens sein in Ewigkeit.

*Mit herzlichen Segensgrüßen
zu Pfingsten
Ihr/Euer
Volker Menke, Pfr.*

Herzliche Einladung

auch zu den deutschsprachigen Veranstaltungen unserer Kirchengemeinde: Gottesdienst sonntags um 9.00 Uhr; Wochenpredigt donnerstags um 17.00 Uhr; Konfirmandenunterricht montags um 14.30 Uhr; Kindergruppe für Kinder im Alter von 6-13 Jahren jeden zweiten und vierten Mittwoch eines Monats um 16.30 Uhr; Jugendgruppe jeden ersten und dritten Mittwoch eines Monats um 18.30 Uhr; Glaubensgesprächs-

kreis jeden zweiten und vierten Freitag eines Monats um 19.00 Uhr; Gemeindegemeinschaft (auf Deutsch und Ungarisch) jeden ersten Mittwoch eines Monats um 15.30 Uhr in den Räumlichkeiten des Ev. Altenheims.

Vorankündigung: Die KINDERBIBEL-WOCHE (KIBIWO) 2012 für Kinder im Alter von 6-13 Jahren findet von Montag, dem 25. Juni, bis Freitag, dem 29. Juni 2012

statt. Thema: Engel im Anflug. Wir treffen uns jeweils von 9.00 – 16.00 Uhr in der Ev. János-Hunyadi-Schule, an einem der Tage machen wir einen Ausflug. Am Sonntag, dem 1. Juli, 9.00 Uhr, feiern wir Gottesdienst zum Abschluss der KIBIWO. Kosten für die KIBIWO: 7.500 Ft. und 15 €. Anmel-

dungen unter der nachstehenden Adresse oder im Kirchengemeindebüro. Anmelde-schluss: 10.6.2012.

(Nähere Auskünfte zu allem bei Pfarrer Dr. Volker Menke, Templom utca/Kirchgasse 12, Sopron/Ödenburg, Tel. 99/322-674)

Kisdiákok látogattak meg bennünket a kottingbrunni testvériskolánkból

A kottingbrunni Általános Iskola Baden tartomány legnagyobb iskolái közé tartozik.

Hunyadi Anna tanárnő magyar nyelvet tanít az osztrák iskola tanulóinak. Iskolánk is a Hunyadi nevet viseli, s a névazonosság alapján felvette a kapcsolatot igazgatóhelyettes asszonyunkkal, *Tremmer Bernadett* tanárnővel.

Az osztrák és a magyar gyerekek is örültek e lehetőségnek, hogy egy szomszédos ország más, de mégis nagyon hasonló kultúrájú tanulóival ismerkedhetnek, találkozhatnak, közös programokat szervezhetnek, barátságok szövődhetnek. A gyerekek vágytak levelezőtársakra, hogy mesélhessenek eddig elért nyelvtudásukkal magukról, családjukról, iskolájukról, városukról. Először az osztrák gyerekek jöttek hozzánk júniusban.

Másodszor az ősz folyamán iskolánk tanulói az alsó tagozat 3., 4. osztályos, tagozatos (emelt szinten német nyelvet tanuló) osztálytól látogattak el a kottingbrunni iskolába, hogy megismerkedhessenek az

ottani tanítási folyamatokkal, renddel, az iskolával, gyerekekkel, s tanáraikkal. A látogatás nagyon sikeres, és élményekben gazdag volt.

Tavasszal, május 9-én az osztrák gyerekek jöttek viszontlátogatásra vonattal, *Hunyadi Anna* tanárnő vezetésével, s az azóta újonnan választott igazgatónővel. Tizenhét kisdiákot várt nagy izgalommal a 3. c osztály harminchárom tanulója. Iskolánk könyvtárában, a köszöntő szavak után, közös éneklés, verselés következett, majd *Juhász Zita* tanárnő vezetésével játékos ismerkedő feladatok, csoportos közös munka következett, ezután egymással beszédbe elegyedve címetek, neveket cseréltek a gyerekek, hogy a későbbiekben levelezés útján ismerhessék meg egymást még jobban.

A következő állomáson *Lengyák István* az Ollóvágtá nevű programmal várta a gyerekeket. Papírhajtogatási technikákat tanultak, az utasítások két nyelven hangzottak el, s a diákok keze munkája nyomán sorra születtek a szebbnél szebb állatfigurák és rakéták, melyek működésbe is jöttek a foglalkozás alatt.

Kis vendégeink ajándékokkal köszönték meg a meghívást, magyarul ismételték a köszönő szavakat. A magyar diákok is örömmel csillogtatták német nyelvtudásukat egymásnak mondogatták, hogy melyik szót hogyan kell kiejteni. Öröm volt nézni. A pedagógus szíve ilyenkor boldogan szaporábban dobban. Igen, megérte a fáradozást!

Iskolánk két szép tornateremmel rendelkezik, és Kottingbrunnban is kiemelt

figyelmet szentelnek a sportfoglalkozásokra, a gyerekek egészséges életmódra nevelésére, úgy a következő program a sporttal folytatódott. Két szaktanár, *Stánicz Ferenc* igazgatóhelyettes és *Czirják Szilvia* tanárnő vezetésével labdás vetélkedős sportversenyek színesítették a programot. A szurkolás és a jó hangulat légkörében osztrák társaival egy mozgássérült kisfiú is érkezett, aki mindenki bámulatára minden feladatban részt vett, minden távot teljesített. Példamutató kitartó részvételét az összes tanuló és pedagógus elismerő tapsa kísérte. A kemény munka után bőséges ebéd következett a Nyugat Étteremben. Utolsó helyszín a soproni egyetem vadgazdálkodási tanszékén volt. A gazdag kiállítási anyagról és a hazai állatállományról szakavatott vezető mesélt a gyerekeknek, miközben egyfolytában kattogtak a fényképek. Érdeklődő tekintetek, kérdésözön és a tetszés moraja kísérte az előadó szavait.

Három órakor érkezett el a búcsú pillanata a soproni vasútállomáson, ahol már a következő találkozást terveztük. Megkérdeztem a gyermekeket, hogy melyik

program tetszett nekik a legjobban. Hosszas gondolkodás után mosolyogva vágták rá. „*Nem tudunk választani, annyira tetszett mindegyik program.*”

A pedagógusok is hasznosnak ítélték meg a találkozást, és nagyon köszönték a lehetőséget.

Boldogan integettünk egymásnak, tudván a gyerekek által ismét közelebb hoztuk egymáshoz a két nemzetet, a két nemzet kultúráját.

Köszönjük a látogatást! Auf Wiedersehen!

Meiszter Zsoltné (alsó tagozatos német tanító)

Szakképzési lehetőségek az Eötvösben

Az Eötvös József Evangélikus Gimnázium és Egészségügyi Szakközépiskola valamint a Nyugat – Magyarországi Egyetem Közgazdaságtudományi Kara által szervezett képzésekhez még csatlakozni lehet:

- gyógyszerértári asszisztens OKJ 52 720 01 0010 52 03

(Első oktatási nap 2012. május 15. Hely: Sopron, Deák tér 51.)

- gyógyszerértári szakasszisztens OKJ 52 720 01 0001 54 04

(Első oktatási nap 2012. május 19. Hely: Sopron, Deák tér 51.)

2012 őszén ápoló OKJ 547230100105401, valamint

ápolási asszisztens OKJ 547230101003301 szakképzést indítunk.

Várjuk jelentkezését!

<http://eotvos.sopron.hu>, Balikóné Németh Márta 06 99 311-767; 06 20 824 60 50 vagy

Hípságh Gyöngyi 06 99 518-362; 06 30 300 33 84

„UBUNTU” – Búcsú a 12-esektől

Líceum, 2012. május 3. 8.00

Bír 16,15-18a

Delila ezt mondta neki: Hogyan mondhatod, hogy szeretsz, ha nem enyém a szíved? Már háromszor csaptál be, mert nem mondtad meg nekem, mitől olyan nagy az erőd. Amikor mindennap zaklatta és gyötörte szavaival, halálosan megunt a dolgot. Feltárta előtte egészen a szívét, és ezt mondta neki: Borotva nem érte soha a fejemet, mert Istennek vagyok szentelve születésemtől fogva. Ha megnyírnak, odalesz az erőm, elgyengülök, és olyan leszek, mint bármely más ember. Amikor Delila látta, hogy egészen feltárta előtte a szívét, elküldött, és hívatta a filiszteusok városfejedelmeit, és ezt üzenté: Most jöjjetek, mert egészen feltárta előttem a szívét!

János 21,15-17

Miután ettek, így szólt Jézus Simon Péterhez: „Simon, Jóna fia, jobban szeretsz-e engem, mint ezek?” Ő pedig így felelt: „Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged!” Jézus ezt mondta neki: „Legeltesd az én bárányaimat!” Másodszor is megszólította: „Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem?” Ő ismét így válaszolt: „Igen, Uram, te tudod, hogy szeretlek téged.” Jézus erre ezt mondta neki: „Őrizd az én juhaimat!” Harmadszor is szólt hozzá: „Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem?” Péter elszomorodott, hogy harmadszor is megkérdezte tőle: szeretsz-e engem? Ezért ezt mondta neki: „Uram, te mindent tudsz; te tudod, hogy szeretlek téged.” Jézus ezt mondta neki: „Legeltesd az én juhaimat!”

Kedves Tizenkettedikes, Diáktársak, Kollegák, Testvéreim a Jézus Krisztusban!

Képeket hoztam ma reggelre. Olyan képeket, amelyek egyaránt segíthetik megérteni azt, hogy mi miért is vagyunk itt ma reggel, talán azt is, hogy a végzősök előtt milyen lehetőségek vannak, ill. talán egy kicsit jobban megérthetjük Delila motivációját, ill. nem utolsósorban Péter és Jézus párbeszédét is.

1) Első képem egy dalszövegrészlet, egy számomra hihetetlenül őszinte dalszövegrészlet:

Elfáradtam, megtört az élet / félek egy napon elvesztelek téged / Lesz mit meséljek, úgy gondolom mindenről / Minden sorom őszinte és tudjátok hogy innen jön! / Valamikor elhagynak, valamikor te mész el, / Édesapám, miért nem öleltél meg elégszer?

Lehet, hogy néhányan felismerték az egyik most futó tehetségkutató műsor szókimondó fiatalemberének szavait. E-mailen kaptam a videót egy barátától, és kirázott a hideg, amikor először hallottam. Komolyan. Pedig meglehetősen távol áll tőlem zenei stílusban, mégis azt gondolom, hogy valamit át tud abból a mérhetetlen fájdalomból, ami benne lakozik.

Az utolsó sor kérdését lehet, hogy sokan közületek is kimondhatnánk itt a templomban. Ha nem, akkor tegyétek össze a két kezeteiket, és adjatok hálát azért, hogy olyan szüleitek vannak, amilyenek, de ha mégis, akkor arra kérlek Benneteket,

hogy ne haraggal tegyétek fel ezt a kérdést, hanem sokkal inkább azzal a reménységgel, hogy Ti majd máshogy fogjátok csinálni. Hogy ne legyen késő. Hogy ne kelljen később semmit megbánni. Hogy ne kelljen szeretetmegvonással vádolnia Titeket majd a Ti gyerekeiteknek.

2) Második képem Delila árulása, ahogyan az ószövetségi lekción hallottuk. A legféltettebb titkát árulja el Sámson neki – igaz, csak harmadikra – éppen azért, mert szereti. A szeretettel pedig ahogy látjuk, vissza is lehet élni!

3) Harmadik képem Péter és Jézus találkozása. A szárszói csendeshétségén az ezt megelőző történet került elénk, amikor Jézus reggelit készít a tanítványoknak immár a feltámadása után. Azoknak a tanítványoknak, akik vissza akartak menni (sőt!) halászni, mert az hitték, mindennek vége. Itt azonban Jézus már nemcsak a halogásban segít nekik, hanem valami sokkal nagyobbval is megbízza őket. Azt mondja neki, hogy *legeltesd az én bárányaimat!* Arra kéri, hogy vigyázzon az övéire. Ez azért hatalmas felelősség. Bár őszintén megmondom Nektek, mindig felteszem a kérdést ezt a történetet olvasva, hogy akkor mi is a dolgom? Legeltesd... Aki legeltet, az nem direktben etet. Főleg nem lenyom valamit a másiknak a torkán. Hanem biztosítja az élet lehetőségét. Víz és táplálék – nem több, de nem is kevesebb. Ezt biztosítja a tanítvány. Hiszem, hogy Péter is, hiszem, hogy én is. Hiszem, hogy tanártársaim is. Remélem, hogy a Líceumban ezt a lelkületes megtapasztaltatok, kedves most végzős testvéreim... Azt, hogy nem lenyomni akarunk valamit a torkotokon akaratotok ellenére, hanem legeltetni akarunk Benneteket. Ha máshogy éreztétek, akkor az a mi hibánk, és nagyon sajnálom. De remélem, hogy ha emlékeitek között kerestek, jöjjen elő néhány olyan csendesnap, néhány olyan révfülöpi vagy éppen balatonszárszói találkozás, ahol ezt a legeltető lelkületes éreztétek. Ami hangsúlyozom, az élet biztosításának lehetősége.

Hogy mi kell ehhez, hogy ezt meg tudjuk tenni? Mert hiszem, hogy mostantól ez a Ti feladatotok is! Figyeljük meg Jézus

kérdését: Szeretsz-e engem? Hát ez kell hozzá. Szerintem tőlem már nagyon sokszor hallottátok, hogy milyen fontos a személyes kapcsolat. Most sem tudom ezt meghazudtolni, és nem is akarom. A személyes viszony lehetősége Jézussal, amit én még itt (utoljára?) fel szeretnék villantani számotokra. Az, hogy itt a Líceumban megtapasztalhattátok talán azt, hogy a közösségen, az igehallgatáson keresztül a Feltámadottal is közösségben lehetünk. És hogy mennyivel nagyobb az ő szeretete, azt hadd illusztrálja a szövegben található nyelvi leleménnyel. Hallhattátok már tőlem, de most is elmondom, hogy a szeretetre több szó is van a görög nyelvben, és itt is kettő kerül elénk, ami a magyar fordításban nem egyértelmű... Jézus az *agapét* (= isteni szeretet!) használja, míg Péter a *fileóval* (baráti szeretet) válaszolt. Azaz: Agapézol-e engem? Igen, én fileóvlak... és a végén nem Péter vált, hiszen képtelen... Hanem Jézus vált: mert tudja, hogy képtelenek vagyunk rá. De ennek ellenére megkapjuk tőle a legeltetés megbízását. Van ennél nagyobb szeretet? Van Jézus agapé-szereteténel nagyobb, kedves Testvéreim? Csak egyszer gondoljatok bele, hogy mit tett ő értünk azzal, hogy szeretetből képes volt vállalni a kereszthalált!

4) Negyedik képem ismét egy dalszövegsor, amit szintén jól ismerhettek: Ahogyan Mező Misi éneklte: *S ha utad egyszer a végéhez ér – Ne felejtse el hogy honnan jöttél!*

Talán mindenki hallotta már a Magna Cum Laude zenekarnak ezt a számát, és most kérem, hogy egy kicsit gondoljatok úgy bele, kedves tizenkettedikes barátaim, hogy mi van mögöttetek. Honnan jöttetek. Jelenjen meg előttetek az otthoni ház, jelenjen meg előttetek előző iskoláitok sora, és jelenjen meg előttetek az az itt töltött néhány év, amikor licistának mondhattátok magatokat. 4, 5, vagy éppen 8, netán 9... Ne feledd el, hogy honnan jöttél. Ne feledd el, hogy hol hallottál Jézus megmentő szeretetéről. Ne feledd el, hogy hol élted meg igazán azt a közösséget, amely talán soha nem lesz felbontható. Ne feledd el, hogy hol érezhetted azt a szeretetet, amely talán nemcsak emberekkel köt össze, nemcsak a

fileó-szeretet, hanem az agapé-szeretet is megérintett. Ne felejtse el, hogy honnan jöttél.

5) Ötödik, utolsó képem pedig egy afrikai törzsből jön, lehet, hogy néhányan már látták a FB-oldalamon: Egy antropológus egy afrikai törzs gyermekeinek javasolt egy játékot: letett egy kosár gyümölcsöt egy fa mellé, majd így szólt: aki előbb odaér az nyeri a gyümölcsöt! Erre a gyermekek mind felálltak, kézen fogták egymást, és együtt szaladtak érte. Megkérdezte, hogy miért nem versenyeztetek? Mire ők: Ubuntu. Hogyan tudna valamelyikünk is boldog lenni, ha bármelyikünk szomorú?

E törzs nyelvén *Ubuntu annyit tesz: Vagyok, mert vagyunk.*

Vagyok, mert vagyunk. UBUNTU.

Ezt a szót szeretném Veletek hagyni, kedves Tizenkettedikesek. Rám süthetitek a naiv bélyeget, mondhatjátok, hogy idealista vagyok, de azt gondolom, csak így van jövőnk. Csak úgy van jövőnk akár egyházi iskolaként, akár magyar nemzetként, ha ezt a lelkületet felvállaljuk. És lehet, hogy akkor néhány dologról lemaradunk, de talán sokkal jobban tudunk a tükörbe nézni. Lehet, hogy nem nekünk csurran minden bugyorból, de talán a gyermekünk nem fogja feltenni azt a kérdést, amit a Csillag Születikes Németh Zoltán Plazma megfogalmazott... lehet, hogy ha minél többen tudunk így érezni, akkor egymást is tudjuk védeni éppen olyan cselekedektől, amelyek áldozataira is emlékezünk a mai na-

pon. Hiszen ha lett volna igazi megtartó közösség, akkor talán ma nem kellene offertóriumot gyűjteni a meggyilkolt édesapák családjának megsegítésére. Vagyok, mert vagyunk. Egymást kézenfogva – nem versenyezve: UBUNTU.

Most visszafelé összefoglalom azokat a képeket, amiket ma felvillantottam előttetek:

1. UBUNTU
2. Ne felejtse el, hogy honnan jöttél!
3. Simon, Jóna fia, szeretsz-e engem?
4. Delila árulása: ha igazán szeretsz... Jézus nem zsarolna...
5. Plazma: édesapám, miért nem ölel téll meg elégszer?

Hát kívánom ezek felismerését mindannyiunknak és Nektek, kedves Végzősök.

UBUNTU.

Imádkozzunk!

Urunk, tudjuk, hogy milyen jó a közeledben maradni. Te tudod, hogy mennyire szeretnénk veled maradni. De ahogyan te elmentél tanítványaidtól, úgy indulunk most mi is tovább. Ahogyan te feladattal bíztad meg tanítványaidat, úgy kérsz bennünket is, hogy legyünk tanúid. Köszönjük azokat a pillanatokat, amelyeket veled tölthetünk. Kérünk téged, hogy valóban tudjunk a te szavadra elindulni, és az te szereteteddel mások felé fordulni – rólad hitelesen tanúskodni. Ámen.

Mesterházy Balázs

Áprily Lajos: Rapsonné erdejében (részlet)

Pünkösdf másodnapján
gyönyörű a hajnal,
hangos pünkösdfölök
indulnak a dallal:
„A pünkösdfi rózsa
kihajlott az útra,
gyere bé, viloja,
szakassz egyet róla...”

Megindultunk mi is
frissen, kora reggel,
csilingelő szavú,
cifra gyermekekkel.
Százszor mondják a dalt,
soha el se vétik,
elkísértek vele
a falu végéig.

Dsida Jenő: Pünkösdi várakozás

Kész a világ,
Feszült ünnepi várás
Tereng felette.
Halotti csend. Csak néha néha
Sóhajt az Isten Lelke.
Kimérve minden pálya
Megtöltve minden lélek-lámpa,
Ahol csak úr a lét...
De jaj, sötét van,
Mélységes, iszonyú sötét!
A zordon tömeg-árnyék
Némán zokogva kering útjain,
S csak egyet tud és egyet érez...
Most váratlanul vágyón megvonaglik

És felzúg Istenéhez:
Betelt az idő!
Sugarat, fényt, színt adj nekünk,
Mert epedünk!
Fényesség nélkül oly sivár az élet!
Nagy alkotónk, oh mondd ki szent igédet
Legyen világosság!...
És ismétlik mindig erősebben
A felviharzott étheren keresztül
És felharsan az egek harsonája
S a végtelennek zsoltosmája zendül
Zsibongva, zsongva...
És nagy szavát az Úr – kimondja!

Finnekkal a Balatonnál – gyertek!

Kedves Fiatalok! Talán tudjátok, hogy gyülekezetünknek van egy finn testvérgyülekezete Seinäjokiban. Az ottani ifivezetőkkel azt tervezzük, hogy a két gyülekezet ifjúságát összeismertetjük egymással. Így a finn gyülekezetből 15 fiatal érkezik hozzánk 2012. július 15–20. között, hogy együtt lehessenek a magyar fiatalokkal. Ezt a közös programot összekötnénk a Szélrózsával, a magyar evangélikus fiatalok két-évenkénti nagy fesztiváljával. Erre hívlak titeket. Gyertek!

Tervezett program: A finnek megérkeznek 2012. július 15-én, vasárnap. Két napot Sopronban töltenek, velünk lesznek

közös programjaik- megmutatjuk nekik a várost és a környékét. Kedden (július 17.) délután Pannonhalmára megyünk, ott alszunk, szerda délelőtt megismertetnénk velük az Apátságot és környékét (Cseszneli vár, Zirc), majd szerda délután megérkeznénk Fonyódligetre a Szélrózsára. Ott részt vehetünk a programokon, a finnektől ott vennék búcsút, hiszen ők csütörtök este vagy péntek délelőtt mennek Budapestre, ahonnan pénteken kora délután mennek repülőgéppel haza. Mi, soproniak ott maradunk, és 22-én, vasárnap, a Szélróza záró istentisztelete után jövünk haza.

Mint látható, igen élménygazdag programot tervezünk. Örölnénk, ha a soproni gyülekezet fiataljai közül minél többen csatlakoznának hozzánk. (Mivel a finnek elsősorban angolul tanulnak, főleg az angolul beszélőkre számítunk, de mindenki mást is szívesen látunk!)

Szeretnénk, ha a finn fiatalok a soproni két éjszakát családotknál tölthetnék. Most tehát nem csak résztvevőknek hívlak titeket, hanem esetleg házigazdának is! Kérlek titeket, gondoljátok végig, beszéljétek meg otthon, és szóljatok, ha részt vennétek a programban – akár szállásadóként, akár csak résztvevőként.

Szeretettel: Hegedűs Attila

A Budavári és Soproni Evangélikus Egyházközség Gyermek és Ifjúsági tábora

Szeretettel hívunk és várunk minden gyermeket és fiatalot a Budavári és Soproni Evangélikus Egyházközség Gyermek és Ifjúsági táborába, ahol szeretnénk egy kellemes, Istentől áldott hetet tölteni együtt jókedvben és sok-sok élménnyel. A táborban lehetőség lesz új barátságokra, ismerkedésre, sok-sok zenélésre, beszélgetésekre, nagy közös játékokra, sportolásra, kézműveskedésre... stb.

A tábor témája: Találkozás híres emberekkel

Helye: Árnyas Sziget Ifjúsági Tábor - Szigetmonostor

Időpont: 2012. június 24-30. (vasárnap délutántól-szombat délelőttig)

A tábor díjához szükség szerint hozzájárulást tudunk biztosítani.

Szállás: 4-6-8 ágyas faházak - közös mosdóval, illetve lehet sátorozni is

Utazás: Autóval egyénileg, vagy tömegközlekedéssel felnőtt kísérettel (vonattal, hévvel, komppal)

A jelentkezési határidő: 2012. június 10.

Minden felmerülő kérdésre bővebb információ: Mátisné Schlögl Patriciánál kérhető: 20/824-95-57

„Elhagytam a gyermeki dolgokat...”

Beavatási szertartások, a felnőtté válás ünnepe - hol vagyunk már ettől? Sokak számára már az érettségi sem jelent vízválasztót. Szinte a konfirmáció az egyetlen, ami valamit megtartott ebből a vízválasztó-jellegből.

Tudjuk egyáltalán, hogy hol van a határ gyermek és felnőtt között? Van egyáltalán különbség? Jó lenne, ha lenne, nem mintha egyik vagy másik jobb lenne a másikonál, hanem mert mindkét szerepnek, élethelyzetnek más a feladata. Jézus soha nem mondta, hogy maradjatok kisgyermekek - ez amúgy is képtelenség, a halálig tartó gyermekség valójában betegség -, hanem azt mondta: ha olyanok nem *lesztek*, mint a kisgyermek... Vagyis vállalni a felnőtt-

léte, és egyben megélni a felnőttként Isten-gyermekségünket - ez az igazi nagy feladat.

Van kedved velünk együtt átgondolni, mit jelent gyermeknek és felnőttnek lenni? Ha igen, és 13-17 év közötti vagy, akkor *szeretettel várunk 2012. augusztus 19-25-ig tartó Nyugati Egyházkerületi Konfirmandus és Ifjúsági Táborunkba Gyenesdiásra*, ahol az elmúlt 1-2-3-4... évben konfirmáltakal szeretnénk közösen beszélgetni, játszani, kirándulni, barátokat szerezni, és azt kutatni, Isten milyen felnőttnek és egyben milyen gyermekének akar bennünket látni. Ha szeretnél velünk tartani, kérlek, jelezd nekem!

Hegedűs Attila

Tervezett programok

(2012. pünkösd)

Május 27-én, pünkösd ünnepén 10.00-kor német-magyar nyelvű konfirmációs istentiszteletet tartunk a templomban.

Aznap este 18.00-kor a Doni Kozákok hangversenye a templomban – egyházzenei áhítattal.

Május 28-án, pünkösdhétfőn a vasárnapirend szerint tartjuk istentiszteleteinket.

Ezen a napon a 10.00-i istentisztelet lesz Varga Tamás VI. évfolyamos lelkészjelöltünk vizsga-istentisztelete.

Május 31-én tartjuk balfi templomunkban a hagyományos pedagógus napi köszöntőnket iskolánk pedagógusainak.

Június 1–3 között több egyháztagunk is részt vesz Budapesten a Reménység Fesztiválon, a Papp László Sportaréánban.

Június 2-án gazdag programmal várjuk a Templomok Nyitott Éjszakáján az érdeklődőket: 18.00-tól nyitóáhítat a kórusunk szolgálatával, 19.00-tól német nyelvű templombemutató, 19.45-től magyar nyelvű

templombemutató, 20.30-tól irodalmi és zenés összeállítás, 22.00-tól orgonakoncert, 23.00-tól orgona-bemutató, 23.30-tól záróáhítat.

Június első hétvégéje a hagyományos líceumi napok, amelynek keretében a vasárnapi 10.00-i istentiszteletünkön Tóth Károly lelkész, lícista öregdiák szolgál.

Június 3-án a Fertő-tavi hajós „körmeneten” idén is részt veszünk egyházi áhítattal – felekezetünket Gabnai Sándor esperes képviseli.

Június 6-án LMK – egyházmegyei lelkesi munkaközösségi ülés lesz Csornán.

Aznap este 18.30-tól a Patika-nap keretében Dr. Kárpáti György presbiterünknel hagyományos belépőjegyes jótékonysági Patika-koncert lesz a Magyar utcában, a patikaudvaron.

Június 7-én Gusztáv Adolf Nap lesz Ausztráliában. Idén a burgenlandi tartományi ünnepre megyünk delegációkkal –

Lépesfalvára. 9.30-kor lesz a kezdő istentisztelet, majd 10.45-től a GAS-közgyűlés, délután színes kulturális és beszélgető programok várják az érdeklődőket; a záróáhitatra 16.30-kor kerül sor. Jelentkezni lehet a lelkészi hivatalban.

Június 11-14 között lelkészi rekreációs napok lesznek Gyenesdiáson.

Június 12-én a Parlamentben Az egyházi ingatlanrendezés 20 éve címmel konferenciát szerveznek, amelyen gyülekezetünk is képviselteti magát.

Június 15-én van a tanév utolsó tanítási napja oktatási intézményeinkben.

Június 16-án a Múzeumok éjszakáján színes programokkal várjuk az érdeklődőket múzeumunkban és a templomunkban.

Június 16-ra oldott hangulatú gyülekezeti szalonnasütést tervezünk.

Június 17-én részt veszünk az osztrák Luther Szövetség ünnepi istentiszteletén és közgyűlésén Perchtoldsdorfban, az ottani evangélikus templomban.

Aznap tanévzáró istentisztelet a gyermek-istentiszteleten.

Június 17-i istentiszteleteink perselypenze úgynevezett nyugdíjas offertórium.

Június 19-én 17.00-kor várhatóan presbiteri ülést tartunk a nagyteremben.

Június 20-án 17.00-kor a Hunyadi tarta tanévzáró istentiszteletét és ünnepét a templomunkban.

Június 24-én tartjuk a hazai GAS – Gusztáv Adolf Segélyszolgálati vasárnapot – így a perselypénzünk is a GAS céljait szolgálja.

Június 24-én délután lesz a Líceum tanévzáró istentisztelete és ünnepe a templomban.

Június 27-30 között a a VOLT Fesztiválon a Közös Pont sátor egyházi programokkal.

Június 28-án 17.00-kor Eötvös tanévzáró istentisztelete és ünnepe a templomban.

Július 1-4 között Országos Belmissziói Konferencia Piliscsabán.

Július 1-8 között Országos Zenei Tábor – várhatóan Győrben.

Július 8-14 között az idei első egyházmegyei alkotótábor Rábcakapiban.

Július 8-án 11.00-kor a zsidó temetőben a hagyományos mártír-megemlékezésre kerül sor Radnóti Zoltán rabbi emlékezésével, valamint ökumenikus részvétellel.

Július 15-21 között az idei második egyházmegyei alkotótábor Rábcakapiban.

Júliusban finn testvérgyülekezetünk ifjúsági delegációját fogadjuk és nyújtunk nekik programokat. Vendégeink részben részt vesznek a Szélrózsa találkozón is.

Július 18-22 között Szélrózsa Evangélikus Ifjúsági Találkozó Fonyódligeten ifjúságunk nagyszámú részvételével.

Július 22-28 között gyülekezeti családostáborunk lesz Gyenesdiáson, az evangélikus üdülőben.

Július 29 és augusztus 4. között Országos Napvető Tábor Piliscsabán.

Augusztus 4-5-én finn-magyar ébredési találkozó lesz Bakonycsernyén. Érdeklődés esetén küldöttséget indítunk az ünnepre.

Augusztus 19-25 között egyházkerületi konfirmációs tábor lesz Gyenesdiáson Hegedűs Attila igazgató lelkészünk vezetésével és fiataljaink részvételével.

Augusztus 20-án délelőtt a Szent István templomnál tartott szabadtéri szentmise után ökumenikus kenyér- és boráldás.

Ugyancsak nemzeti ünnepünkön hagyomány, hogy az Eggenberg-ház udvarán német-magyar nyelvű szabadtéri istentiszteletet tartunk. Így lesz ez idén is 17.00-i kezdettel.

Ezen a napon ünnepeljük egykori híres lelkészünk, Pálffy József lelkész születésének 200. évfordulóját is.

Augusztus 28-30 között egyházkerületi lelkésztalálkozó lesz Révfülöpön az ottani Oktatási Központban – lelkészi hivatalunk lelkészi része e napokban zárva tart.

Szeptember 2-én a perselypénzünk iskolatámogatási offertórium.

Összeállította: Gabnai Sándor lelkész, esperes

Békefi Pál: Kármel hegyén

A Kármel ormán csendes éjszakán
 Búslakodik a ma tanítványa.
 Szorgos munkával volt keze tele,
 Csak eredményben van nagy hiánya.
 Míg mindenütt viruló élet pezsdül
 Őrálló szíve búsan kesereg.
 Odakint derű, kacagás az élet:
 Az ő szeméből fájó könny pereg.

Uram! Pünkösdkor zúgó szélnek szárnyán
 Égi tűz szállt le az emberekre,
 Mely lánggra gyújtott sok alvó szívet...
 Uram! Ez ünnep ma nem lehetne?
 Nem lehetne, hogy szent, apostolok
 Tüzes nyelvekkel szólnak az igét,
 És mint Jézusnak bizonyosságai
 Új életet vinnének szerteszét?

Nem lehetne, hogy bűnét bevalló
 Sokaság gyűlne a kereszt köré?
 Isten sátora leszállna dicsőn
 A mellettverő bűnösök közé...
 Nem lehetne, hogy víz mozdulna meg
 Fehérruhások serege fölött,
 Timótheusok, Titusok, Pálok
 Lennének a megváltottak között?

Uram! Pünkösdkor zúgó szélnek szárnyán
 Égi tűz szállt le az emberekre
 Mely lánggra gyújtott sok alvó szívet...
 Uram! Ez ünnep ma is lehetne!
 Uram! Ez ünnep ma is lehetne!

Istentisztelet szolgálati beosztás

2012 pünkösdjétől szeptemberig

nap	óra	szolgálat	lelkész	nap	óra	szolgálat	lelkész
Május 27.	8.00	magyar	Hegedűs A.	Június 3.	8.00	magyar	Varga T.
	10.00	Kétnyelvű- konf	Hegedűs A-Menke, V.		9.00	német	Menke, V.
	15.00	Balf	Gabnai S.		9.00	gyermek	Hegedűs A.
	16.00	Kórházkápolna	Gabnai S.		10.00	magyar	licista- Tóth Károly
	16.00	Fertőszentmiklós	Varga T.		15.00	Balf	Varga T.
				16.00	Kórházkápolna	Varga T.	
Május 28.	8.00	magyar	Varga T.	Június 10.	8.00	magyar	Gabnai S.
	9.00	német	Menke, V.		9.00	német	Menke, V.
	10.00	magyar	Varga T.-vizsga		9.00	gyermek	Hegedűs A.
			10.00		magyar	Gabnai S.	
			15.00		Balf	Hegedűs A.	
			16.00	Fertőszentmiklós	Hegedűs A.		

nap	óra	szolgálat	lelkész	nap	óra	szolgálat	lelkész
Június 17.	8.00	magyar	Hegedűs A.	Július 29.	8.00	magyar	Gabnai S.
	9.00	német	Menke, V.		9.00	német	Szimon J.
	9.00	gyermek	Varga T+ Hegedűs A.		10.00	magyar	Gabnai S.
	10.00	magyar	Hegedűs A.		15.00	Balf	Gabnai S.
	15.00	Balf	Hegedűs A.				
Június 24.	8.00	magyar	Gabnai S.	Aug. 5.	8.00	magyar	Gabnai S.
	9.00	német	Menke, V.		9.00	német	Winter, G.
	10.00	magyar	Gabnai S.		10.00	magyar	Gabnai S.
	15.00	Balf	Gabnai S.		15.00	Balf	Gabnai S.
	16.00	Fertőszentmiklós	Gabnai S.	16.00	Kórházkápolna	Gabnai S.	
Július 1.	8.00	magyar	Varga T.	Aug. 12.	8.00	magyar	Hegedűs A.
	9.00	német	Menke, V.		9.00	német	Menke, V.
	10.00	magyar	Varga T.		10.00	magyar	Hegedűs A.
	15.00	Balf	Varga T.		15.00	Balf	Hegedűs A.
	16.00	Kórházkápolna	Varga T.	16.00	Fertőszentmiklós	Hegedűs A.	
Július 8.	8.00	magyar	Gabnai S.	Aug. 19.	8.00	magyar	Gabnai S.
	9.00	német	Menke, V.		9.00	német	Menke, V.
	10.00	magyar	Gabnai S.		10.00	magyar	Gabnai S.
	15.00	Balf	Gabnai S.		15.00	Balf	Gabnai S.
	16.00	Fertőszentmiklós	Gabnai S.				
Július 15.	8.00	magyar	Hegedűs A.	Aug. 26.	8.00	magyar	Hegedűs A.
	9.00	német	Menke, V.		9.00	német	Menke, V.
	10.00	magyar	Hegedűs A.		10.00	magyar	Hegedűs A.
	15.00	Balf	Hegedűs A.		15.00	Balf	Hegedűs A.
	16.00	Fertőszentmiklós	Hegedűs A.	16.00	Fertőszentmiklós	Hegedűs A.	
Július 22.	8.00	magyar	Gabnai S.	Szept. 2.	8.00	magyar	Gabnai S.
	9.00	német	Winter, G.		9.00	német	Menke, V.
	10.00	magyar	Gabnai S.		9.00	gyermek	Hegedűs A.
	15.00	Balf	Gabnai S.		10.00	magyar	Gabnai S.
	16.00	Fertőszentmiklós	Gabnai S.		15.00	Balf	Gabnai S.
			16.00	Kórházkápolna	Gabnai S.		

Christophoros

A Soproni Evangélikus Egyházközség újságja
9400 Sopron, Bünker köz 2.

e-mail: evgyul@bdeg.sopron.hu

tel: 99/523-002; fax: 99/523-003

Készítette a szerkesztőbizottság, tagjai:

Koordinátor: dr. Tölle Katalin

Nyelvi és teológiai lektor: Hegedűs Attila

Tördelés: Hegedűs Attila

Felölős kiadó: Hegedűs Attila

Rovatfelelősök: Visszatekintés, tervezett programok: Gabnai Sándor, Lélek-zet (prédikációk, meditációk): Hegedűs Attila, Deutsche Seiten: Volker Menke, Gyülekezetünk életéből: dr. Tölle Katalin, Iskoláink: Balikóné Németh Márta, Életmód: Balikóné Németh Márta és dr. Tschürtz Nándor, Periszkóp (kitekintés): Várfalvi Erzsébet, Engedjétek hozzám jönni (gyermekéről, gyermekeknek): Mátisné Schlögl Patrícia

Nyomatva a Lóvér Print nyomdában, 350 példányban.

Várható következő megjelenés: 2012. szeptember